

Det larmede så meget. Hvor kunne Luke finde fred?

Så meget larm!

Richard M. Romney
Kirkens tidsskrifter
(Baseret på en virkelig hændelse)

Luke jamrede. Det larmede så meget. Hans brødre, Tadd og John, skændtes igen. Helt nede fra enden af gangen kunne han høre deres råben gennem døren til deres værelse. Og hans søster, Lizzie, havde skruet op for musikken igen. *Dunk. Dunk. Dunk.* Han kunne altid høre den faste rytme fra de dybe toner.

Luke prøvede at bede sine brødre om at stoppe. »Gå væk,« sagde Tadd til ham. Så bad Luke Lizzie om at skruer ned for musikken. Hun skruede bare højere op for

musikken.

Luke ville gerne udenfor, hvor han kunne få ro til at tænke. Men det regnede.

Der var dog et stille sted, hvor Luke kunne gå hen. I går havde hans forældre givet ham hans eget værelse – et, han ikke behøvede at dele med Tadd og John. Det var i kælderen. Det var lige stort nok til en seng og et bord. Men Luke kunne lukke døren til sit værelse og få ro fra larmen.

Luke gik nedenunder til sit nye værelse. Han så omkring på de kasser, han havde

taget med ned tidligere. Han så et billede af Jesus, der stak op af en kasse. Luke havde fået det billede den dag, han blev døbt. Når han så på det, følte han altid fred.

Luke tog billedet op af kassen. Han stillede det på bordet. Så knælede han ned for at bede. »Himmelske Fader,« sagde Luke, »der er så meget larm her. Hjælp mig med at finde fred.«

Luke lagde sig på sin seng. Han tænkte på Jesus. I Primary havde han lært, at Jesus altid kunne være ham nær. Og Helligånden altid kunne bringe fred.

Mor og far kom snart hjem fra arbejde. De

ville tale med Tadd og John. Skænderiet ville holde op. I et stykke tid. De ville tale med Lizzie. Lizzie ville skruer ned for musikken. I et stykke tid. Indtil mor og far var væk igen.

Men lige nu lå Luke på sengen. Han så på billedet af Jesus. »Himmelske Fader,« hviskede Luke. »Hjælp mig med at føle fred, uanset hvad der ellers sker i resten af huset.«

Lidt senere bankede det på hans dør. »Må jeg komme ind?« spurgte mor. »Hvordan har du det?«

»Tadd og Johannes skændtes igen,« sagde Luke. »Og Lizzie spiller sin musik virkelig højt.«

»Jeg ved det. Det er svært, er det ikke?« sagde mor. »Far taler med dine brødre lige nu. Og jeg skal nok tale med Lizzie i aften. Men først ville jeg gerne høre, hvordan du har det.«

»Jeg har det fint. Jeg er glad for, at jeg har mit værelse,« sagde Luke.

»Det er jeg også,« sagde mor. »Jeg kan se, at du har sat et billede af Jesus frem på bordet.«

Luke smilede. »Ja, det gjorde jeg. Og han vil hjælpe mig med at gøre mit værelse til et fredfyldt sted.« ●

Denne historie fandt sted i USA.

Skriv eller tegn en måde, hvorpå I kan føle fred i jeres hjem.